

Într-o dimineață, Ion își găsește
cocoșul omorât în curte de un
vultur. Supărat nevoie mare că nu
mai are cocoș să-i calce găinile
și că acestea nu vor mai oua, Ion
se duce la târg, ca să cumpere



altul. Ajuns acolo, după îndelungi
căutări, găsește un animal
frumos, arătos, musculos, ca din
poveste!... Ion întreabă:

- Cocoșul ăsta e sănătos?

Proprietarul îi răspunde:

- Este.

- Face mofturi la mâncare?

- Niciodată!

- Și cât costă?

- Cam cât face, 500 de lei!

- Vai de mine! Dar ce face de banii
ăștia?

- Păi, ce face orice cocoș. Cucurigu
dimineața, bate cocoșii vecinilor,
mănâncă răsaturile, strică
florile...

- Dar de călcat găinile, le calcă?

- Calcă tot ce prinde: găini, rațe,
gâște, curci, căței, purcei și ce mai
ai matale prin curte pe acolo.

- Hmmm,... și le calcă bine?

- Ca la carte!

Îl cumpără. A doua zi, iese Ion
în curte dis-de-dimineață... toate
animalele mergeau mai crăcănate:
găini, rațe, gâște, curci, căței,
purcei, oi, vaci, până si calul
zâmbea mai larg. Călcuse cocoșul
tot ce prinsese. Cât despre cocoș,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

acesta zăcea lat, în mijlocul curții, cu picioarele în sus. Părea mort. Un vultur îi dădea târcoale în aer. Supărat că o să rămână fără minunăție de cocoș, Ion dă fuga în casă, pune mâna pe arma de vânatoare, iese repede afară și ochește vulturul. Cocoșul, de jos, îi zice cu un glas scăzut, fără să se miște:

- Ușurel, nu-l speria, lasă-l să se așeze...



EA: —Vezi? Spui că nu mai par tânără: Ai auzit cum mi-a spus? —Mulțumesc domnișoară!"

— Ei dragul meu, femeile sunt foarte asemănătoare!
— Ce vorbești Domnule! Numai a mea nu se schimbă deloc!

◆ Doi olteni pleacă într-o excursie în Franța, dar ei nu știu o boabă franceză.

După o perioadă de timp, li s-a făcut foame. Marin îi spune lui Ion:

- Hai bă, să intrăm într-un restaurant să mâncăm ceva.
- Ești nebun! Cum crezi tu că o să cerem noi de mâncare?
- Lasă, bă, că știu eu ceva franceză, ce crezi e mare diferență între olteneasca noastră și franceză?

Se așază oltenii noștri la masă, vine chelnerul și începe Marin:

- Două ciorbeloa de pestoa și două falcea de purcea și mai dă-ne și-o vinea.

Chelnerul, ascultător, pleacă și îi servește ca la carte cu tot ce a cerut Marin.

La plată, Marin, mândru' îi spune lui Ion:

- Vezi mă că, de nu eram eu deștept, rămâneam nemâncați.

Dar dinspre chelner vine un răspuns politicos:

- De nu eram eu din Calafat, rămâneți flămânzi !!



Doi maramureșeni călătoreau cu trenul. Vine conductorul.

- Biletele la control, vă rog!

- Mă, Gheorghe, noi avem belet?

- No.

- N-avem belet, domn controlor.

- Bani de amendă aveți?

- Mă, Gheorghe, bani de amendă avem?

- No.

- N-avem bani, domn controlor.

- Vă bateți joc de mine? Bilet nu aveți, bani nu aveți. Atunci, ce dracu' aveți?

- Ce-avem, mă, Gheorghe?

- Avem abonament.



- Dragul meu, o să-mi aduc aminte mereu de ziua de azi!
- Vrei să spui de seara asta!
- Nu, ziua, ziua! Am cunoscut azi dimineață un tip care mi-a plăcut teribil!



- Și pe când căsătoria ta cu lya?
- Nu știu. Lya vrea să se căsătorească numai după ce-mi voi fi plătit datoriile. Și eu nu pot să mi le plătesc decât după ce mă însor cu ea!



RECEPȚIE LA M-ME POPESCO

- Na, iar a avut unul dintre invitați buzunarele găurite!



După ce intră trenul într-un tunel se aude un pupat prelung și zgomotos urmat de un lipăit zdravăn de palmă.

Ce gândeau fiecare:

- Rusoaica, stergându-se pe buze:

care o fi nesimțitul care m-a sărutat??

- Englezul: ce penibil! profiți de o doamnă la adăpostul întunericului...!

- Francezul, frecându-și obrazul: cine dracu` m-o fi pocnit??

- Românul, prefăcându-se că doarme: la următorul tunel o pup iar și îl pocnesc pe englez!!



Un tip rămâne în pană pe o șosea pustie...

Cât vezi cu ochii, doar câmp și un cal alb care paște...

Ridică, într-o doară capota, că nu se pricepe deloc la mecanică, și se uită precum curca-n lemne, până aude:

- Suflă-n jiglere! Se uită-n jur, nimeni! Doar calul care păștea...

Bagă din nou capul sub capotă și iar aude:

- Suflă-n jiglere! Făcu câțiva pași, se uită atent, nimeni! A treia oară se trezi cu calul lângă el:

- Suflă, nene, în jiglere, că-s înfundate! Uite, ălea sunt!

Îngrozit, rezolvă problema și demară scârțâind din pneuri.

Un kilometru mai încolo, dădu de un cioban...

Opri și-i spuse agitat:

- Bade, acolo e un cal care vorbește! Mi-a zis ce să fac că se oprise motorul...

- Ce cal? întreabă molcom ciobanul.

- Cum ce cal? Un cal! Unul alb!

- Ai avut noroc! Țăla negru nu se pricepe deloc, dar se bagă în toate și te mai și ține de vorbă...

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*